ἐπὶ τῇ νίκῃ
Κωνσταντίνου
πάντες τοῖς
ὑπὸ τῶν
[illegible]
[illegible]

μέγα γὰρ ἀθρόως καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψε· τὸν αὐτοῦ θεράποντα τὸν Κων-
σταντῖνον, ὑψηλῷ βραχίονι ἐπὶ ταύτῃ δὲ χειραγωγήσας· Τούτῳ μὲν οὖν ἄνω-
θεν ἐξ οὐρανοῦ, καρπὸν εὐσεβείας ἐπάξιον τὰ τρόπαια τῆς κατὰ τῶν ἀσεβῶν παρεῖχε
νίκης· τὸν δ' ἀλιτήριον αὐτοῖς συμβούλοις ἅπασι καὶ φίλοις ὑπὸ τοὺς Κωνσταντίνου πόδας,
πρηνῆ κατέβαλεν· ὡς γὰρ εἰς ἔσχατα μανίας τὰ κατ' αὐτὸν ἤλαυνεν, οὐκ ἀνεκτὸν
εἶναι λογισάμενος βασιλεὺς ὁ τῷ θεῷ φίλος, τοὺς σώφρονας ἀναλαβὼν λογισμοὺς
καὶ τὸ στερρὸν τῆς δικαιοσύνης τρόπον φιλανθρωπίᾳ κεράσας, ἀσμένως ἐπαμύνειν κρί-
νει τοῖς ὑπὸ τῷ τυράννῳ ταλαιπωρουμένοις· καὶ τό γε πλεῖστον ἀνθρώπων γένος
βραχέσι λυμεῶνας ἐκποδὼν ποιησάμενος, ἀνασώσασθαι ὁρμᾶται· μόνῃ
γὰρ αὐτῷ χρωμένῳ φιλανθρωπίᾳ τὸν πρὸ τούτου χρόνον καὶ τοῦ συμπαθείας ἀξίου
ἐλεοῦντι, τῷ μὲν οὐδὲν ἐγίνετο πλέον τῆς κακίας οὐκ ἀπαλλαττομένῳ·
αὔξοντι δὲ μᾶλλον τὴν κατὰ τῶν ὑποχειρίων ἐθνῶν λύσσαν· τοῖς δὲ κακουμένοις
οὐδ' ἥτις ἐλείπετο σωτηρίας ἐλπὶς ὑπὸ δεινῷ θηρίῳ καταπονουμένοις· διὸ δὴ
τῷ φιλαγάθῳ μίξας τὸ μισοπόνηρον ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀρωγός, πρόεισιν ἅμα
παιδὶ Κρίσπῳ βασιλεῖ φιλανθρωποτάτῳ, σωτήριον δεξιὰν ἅπασι τοῖς ἀπο-
λυμένοις ἐκτείνας· εἶθ' οἷα παμβασιλεῖ θεῷ θεοῦ παιδὶ σωτῆρι ἁπάντων ποδηγῷ
καὶ συμμάχῳ χρώμενοι, πατὴρ ἅμα καὶ υἱός, ἄμφω κύκλῳ διελόντες τὴν κατὰ
τῶν θεομισῶν παράταξιν, ῥᾳδίαν τὴν νίκην ἀποφέρονται· τῶν κατὰ τὴν
συμβολὴν πάντων ἐξευμαρισθέντων αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ κατὰ γνώμην· ἀθρόως δῆτα
καὶ λόγου θᾶττον οἱ μὲν χθὲς καὶ πρὸ μικροῦ θάνατον πνέοντες καὶ ἀπειλῆς,
οὐκέτ' ἦσαν οὐδὲ μέχρις ὀνόματος μνημονευόμενοι· γραφαὶ δ' αὐτῶν καὶ τιμαὶ
τὴν ἀξίαν αἰσχύνην ἀπελάμβανον· καὶ ἅπερ τοῖς πάλαι δυσσεβέσι τυράννοις
ἐνεῖδεν αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς Λικίνιος, ταῦθ' ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἔπασχεν· ὅτι
μηδ' αὐτὸς ἐδέξατο παιδείαν, μηδὲ ταῖς τῶν πέλας ἐσωφρονίσθη μάστιξι·
τὴν ὁμοίαν δ' ἐκείνοις τῆς ἀσεβείας μετελθὼν ὁδόν, ἐπὶ τὸν ἴσον αὐτοῖς ἐν-
δίκως πρὸς κρημνὸν ἠνέχθη κρημνόν· ἀλλ' οὗτος μὲν ταύτῃ πῃ βεβλημένος ἔκειτο·
ὁ δ' ἀρετῇ πάσῃ θεοσεβείας ἐκπρεπὼς μέγιστος νικητὴς Κωνσταντῖνος,
σὺν παιδὶ Κρίσπῳ βασιλεῖ θεοφιλεστάτῳ καὶ κατὰ πάντα τοῦ πατρὸς ὁμοίῳ,
τὴν οἰκείαν ἑῴαν ἀπελάμβανον· καὶ μίαν ἡνωμένην τὴν Ῥωμαίων κατὰ τὸ πα-
λαιὸν παρεῖχον ἀρχήν· τὴν ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου πᾶσαν ἐν κύκλῳ κατὰ
θάτερα τῆς οἰκουμένης ἄρκτον τε ὁμοῦ καὶ μεσημβρίαν εἰς ἔσχατα
δυομένης ἡμέρας, ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἄγοντες εἰρήνην· ἀφῄρητο τοιγαροῦν ἐξ ἀνθρώπων
πᾶν δέος, τῶν πρὶν αὐτοὺς πιεζόντων· λαμπρὰς δὲ τελοῦντες καὶ παν-
ηγυρικὰς ἑορτῶν ἡμέρας· ἦν δὲ φωτὸς ἔμπλεα πάντα, καὶ μειδιῶσι προσ-

http://digital.slub-dresden.de/ppn334880238/226